

σκοτωμός

σκοτωμός, ο, ουσ. [<σκοτώνω + κατάλ. -μός], ο σκοτωμός· εξαντλητικός κόπος, εξαντλητική δοκιμασία, μεγάλη ταλαιπωρία, το σκότωμα: «αυτή η δουλειά ήταν σκοτωμός»·

- γίνεται σκοτωμός, **α.** παρατηρείται μεγάλος συνωστισμός, μεγάλη προσέλευση κόσμου σε δημόσιο θέαμα ή σε εμπορικό κατάστημα, όπου συνήθως προκαλείται ένταση κι εκνευρισμός: «κάθε φορά που έρχεται ο τάδε τραγουδιστής για συναυλία, γίνεται σκοτωμός || κάθε μέρα γίνεται σκοτωμός στο τάδε σούπερ μάρκετ || κάθε φορά που υπάρχει ντέρμπι, γίνεται σκοτωμός για ένα εισιτήριο». **β.** γίνεται άγριος καβγάς, άγριος ξυλοδαρμός ανάμεσα σε δυο άτομα ή ανάμεσα σε δυο ομάδες ατόμων: «κάθε φορά που υπάρχει ντέρμπι, δεν πηγαίνω στο γήπεδο, γιατί γίνεται σκοτωμός ανάμεσα στους κάφρους»·

- έχω δουλειά του σκοτωμού, βλ. λ. δουλειά·

- του σκοτωμού, **α.** αστραπιαία: «πήγε και γύρισε του σκοτωμού». **β.** με μεγάλη ταχύτητα: «θα φάει καμιά μέρα το κεφάλι του, γιατί, απ' τη μέρα που αγόρασε αυτοκίνητο, τρέχει του σκοτωμού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας